

Càritas de Barcelona commemora els 70 anys

Aquesta imatge parla

El passat 20 de març es va inaugurar l'exposició instal·lada al Palau Robert de Barcelona sobre l'activitat de Càritas Diocesana. Amb el cardenal Martínez Sistach, varen presidir l'acte la consellera de Benestar Social i Família, Neus Munté; el comissionat per als Afers Religiosos de l'Ajuntament, Ignasi Garcia Clavel; el director de Càritas, Jordi Roglà; i el delegat episcopal de Càritas, Mn. Salvador Bacardit. L'exposició és oberta al Palau Robert (pg. de Gràcia, 107) de dilluns a dissabte, de 10 a 20 h, i els diumenges i festius de 10 a 14.30 h, fins al 27 d'abril. Tant l'exposició com les diverses activitats són gratuïtes i obertes a tothom. Per a més informació: www.caritasbcn.org

GLOSSA

No saben on anar

Un taxista acull passatger. Demana l'adreça de destinació. Consulta si el passatger està d'acord amb l'itinerari que li proposa i, davant la resposta afirmativa del client, comenta: «Hi anirem bé perquè el trànsit és fluid tot i ser migdia. Fa uns anys, la circulació era impossible a aquesta hora i per aquest recorregut». El passatger li pregunta: «Ha disminuït el trànsit amb la crisi? Circulen menys cotxes particulars i s'utilitza més el transport públic?» El taxista reflexiona en veu alta: «Surten menys cotxes i hi ha persones que —cosa que no passava abans— es traslladen en servei públic, és cert! Hi ha moltes persones, però, que no treuen el seu vehicle perquè no saben on anar; més ben dit, perquè no tenen on anar. Fa temps que van perdre la feina». Un moment de silenci i conclou: «Ha de ser molt dur no saber on anar un dia i un altre. Veure que els mesos s'escolen i el temps que resta d'atur amb subsidi es va escurçant o ja s'ha acabat.»

De ben segur que el taxista tenia, en el seu pensament, unes persones amb noms i cognoms en situacions difícils com a conseqüència de la manca de feina. El moment laboral és dur per als treballadors que viuen amb neguit la inestabilitat eco-

nòmica i, també, per a alguns empresaris que, a causa de la crisi econòmica, es veuen abocats a reduir plantilla o a tancar l'empresa. La feina, possibilitat de realització personal i d'aportació i servei al bé comú —de col·laboració en la creació visible, per als creients— ha de ser el mitjà del qual els treballadors i les seves famílies treguin el necessari per viure dignament. «Entre vosaltres no vivíem desvagats ni demanàvem que ens alimentéssiu de franc, sinó que amb penes i fatigues treballàvem nit i dia per a no ser una càrrega a ningú» (2Te 3,7-8).

L'atur és una nova forma de pobresa, un nou tipus de marginació que demana solidaritat, esforç i treballar per un ordre social més just. La reflexió del taxista ens convida a tenir molt presents aquestes persones que «no saben on anar» —«més ben dit, que no tenen on anar»— i a tenir-los presents, també, en el compartir i en la pregària, en la certesa que Jesús vetlla per tots ells, que a tots ells s'adreça amorosament, «[...] perquè eren com ovelles sense pastor» (Mc 6,34), i que, si compartim el que tenim, podem dir —fins i tot en la crisi— «tots en van menjar i quedaren saciats» (Mc 6,42).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Setmana Santa

Durant la Setmana Santa els cristians vivim els misteris centrals de la nostra fe. En concret, celebrem la mort i la resurrecció de Jesús, que fan ben paleses la humanitat i la divinitat del nostre Salvador.

Tanmateix, la Setmana Santa posa en relleu l'amor de Déu envers tota la humanitat. Enmig d'una societat estressada i freda on s'accentua l'individualisme i la soledat, convé l'escalf d'un Déu que s'apropa a tota persona per oferir-li el do de la gràcia divina. La salvació de Jesús ens fa fills de Déu i germans entre tots.

Aquest amor etern, infinit i gratuït es manifestà en el sopar pasqual del Dijous Sant. En aquest Sopar del Senyor, ell ens estimà fins a l'extrem i ens donà el seu cos i la seva sang com a aliment de comunió. En el cenacle aquest oferiment fou incruent, per bé que Jesús en aquella primera missa fou sacerdot, altar i víctima.

I el Divendres Sant, el Senyor lliurà cruentament el seu cos i la seva sang a la creu del Calvari. La creu de Jesús ostentava la causa de la seva crucifixió: «Jesús de Natzaret, rei dels jueus». Així ho va fer escriure Pilat, l'autor de la sentència de mort. Però allà, al calvari, no va mancar la fe del centurió romà, testimoni immediat dels esdeveniments d'aquell dia: «Veritablement, aquest home era fill de Déu.»

La creu de Jesús manifesta el rostre de Déu i és profundament humana. La creu fa entendre el veritable sentit del dolor i del sofriment que acompanya la vida dels homes. Com va escriure Paul Claudel, «Déu no va venir a la terra a suprimir el sofriment, sinó a omplir-lo de la seva presència, una presència que sorprenentment és amor infinit.»

Explica el papa Francesc, en un llibre-entrevista que li van fer dos periodistes, que quan tenia 21 anys va estar greument malalt i es va haver de sotmetre a una intervenció quirúrgica en el pulmó dret. Tenia molt dolors. I recorda que el que més el va reconfortar foren les paraules que li va dir una religiosa que el visità, la germana Dolors, que l'havia preparat quan era un infant per a la primera comunió. «Em va dir —recorda el Papa— només aquestes paraules: «Ara estàs imitant Jesús». I això em va quedar molt gravat i em va donar molta pau.»

En la creu de Crist el dolor i la mort s'abracen amb l'amor i la vida. Aquell que en aquest món no ha sofert mai no sap què vol dir estimar. La creu es va convertir en el signe definitiu de l'amor fidel de Déu. L'amor etern, infinit i gratuït de Déu transcendeix el sofriment i la mort i és portador de vida. Per això la creu no és la darretera paraula de la redempció de Crist, perquè va succeir-li la seva resurrecció gloriosa, manifestació plena de la seva victòria sobre el pecat i la mort.

† Lluís Martínez Sistach
Cardenal arquebisbe de Barcelona

Aquesta imatge parla

Crist abraçat a la creu. Detall d'una pintura d'El Greco

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

JOAN RIGOL

Estimar més enllà de la mort

El polític, humanista i doctor en teologia i filosofia Joan Rigol, inspirat en la recerca filosòfica de Gabriel Marcel, que el va portar a formular la necessitat existencial del més enllà, ha publicat la tesi doctoral *Amor més enllà de la mort en l'obra filosòfica de Gabriel Marcel* (Facultat de Filosofia de Catalunya). Rigol, com Marcel, va perdre una persona estimada, i en el text reflexiona sobre com «estimar més enllà de la mort».

Com estimar després de la mort?

La pregunta «s'acaba tot en la materialitat del nostre cos al morir o som més que aquesta materialitat?» ens la fem els qui hem perdut una persona estimada. La resposta de Marcel és: «Tenim llibertat i som capaços d'estimar, i això no depèn de la materialitat que som, sinó de l'esperit que tenim a dins». Sense esperit no hi ha llibertat ni capacitat d'estimar. I conclou: «La persona estimada viu en la plenitud del seu esperit, i els qui romanem a la terra portem aquest esperit de llibertat i amor.»

Per tant...

Això fa possible que hi hagi un diàleg viu entre els qui som en el temps i l'espai, i els qui són ja en la plenitud del seu esperit.

Què és la fe?

La fe, tal com l'entenc, és el coratge de veure i viure la teva dimensió espiritual des de la perspectiva de Déu que t'estima. Lògicament, això no està renyit ni amb la ciència ni amb l'experiència humana, però sí que et dona una visió transcendent de la teva pròpia vida. Jesús ens ha donat la dimensió humana d'aquesta divinitat dient-nos que Déu és Pare i que totes les persones som germans els uns dels altres, des d'aquesta perspectiva de la pròpia fe.

Oscar Bardají i Martín

DIVENDRES SANT

Dia de Terra Santa

El Divendres Sant se celebra la col·lecta pontifícia per als Sants Llocs i les obres que la Custòdia de Terra Santa regenta en el país de Jesús.

Aquest any té com a lema: «Ell és la nostra pau.»

Enguany Terra Santa és especialment present perquè el papa Francesc la visitarà del 24 al 26 del proper mes de maig.

El papa Francesc, en el missatge per a la Jornada Mundial de la Pau (1 de gener), escriu: «La fraternitat humana ha estat regenerada en i per Jesucrist amb la seva mort i resurrecció. La creu és el lloc definitiu en què es funda la fraternitat.»

El comissari de Terra Santa a les diòcesis catalanes és el P. Manuel Prades, franciscà. La col·lecta es pot enviar a: c/ Santaló 80, 08021 Barcelona, t. 932 092 090, c/e: terrasanta@franciscans.cat

SER PADRES

Si los padres se separan

Los adultos se divorcian entre ellos pero, que yo sepa, los padres no se divorcian de sus hijos. Ahora bien, una cosa es la teoría y otra, muy distinta, la práctica. En la confusa situación de una separación, los psiquiatras de familia insistimos en esto: que el fracaso de la pareja conyugal no obstaculice el triunfo de la pareja parental. Para lograrlo es necesario:

- Que el hijo se sienta amado por ambos padres y no hacerle escoger a uno solo de los progenitores en detrimento del otro.
- Cuando un padre hable del otro delante del hijo, no tiene que recrearse amplificando sus rasgos negativos, sino que debe resaltar sus rasgos positivos.
- Que un padre no ejerza una *educación opuesta* para fastidiar al otro, desautorizándole cuando esté con el hijo; por el contrario, debe autorizar la educación que le da («Si tu madre, o padre, ha dicho que hay que hacerlo así, hazlo, porque seguro que es lo mejor»).
- Que sepan perdonarse el uno al otro por los motivos que han llevado a la separación. Ante los ojos del niño sus padres se engrandecen si actúan de esta manera desapasionada. Ya que un padre lleno de rencores y odio, por más voluntad que ponga, no lo hará bien.
- En las sesiones de terapia familiar dedicadas a la pareja confío siempre en la eficaz terapia del perdón.

Dr. Paulino Castells

(Consejos del doctor para padres principiantes, Edicions 62, Barcelona)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Tríduum Pasqual i la Pasqua: solemnitat de les solemnitats

Ja des de l'inici del cristianisme, cada diumenge era la pasqua setmanal; progressivament la celebració jueva —el dissabte— es cristianitzà i es traslladà al diumenge, com la Pasqua cristiana i «solemnitat de les solemnitats».

L'hebreu *pasqua* vol dir *pas* i s'aplica al *pas de Déu* alliberador de l'esclavitud dels jueus, recordat a la seva festa de pasqua (Ex 12). D'aquí sorgí l'aplicació a «Crist, com la nostra pasqua» (1Co 5,7), esdevinguda pel seu *pas* de la mort —*Divendres Sant*— i la sepultura —*Dissabte Sant*— a la resurrecció —*Diumenge de Pasqua*. Per això, aquests tres dies, iniciats en l'Eucaristia vespertina del Dijous Sant, formen el *tríduum pasqual*.

El *tríduum pasqual* se celebra amb textos bíblics memorables i signes expressius (lavatori dels peus, gran pregària universal, veneració de la creu, vetlla nocturna, foc nou, processó, l'*Exultet*, renovació de les promeses baptismals). Per això es perllonga cinquanta dies, número de plenitud, que això vol dir *Pentecosta*, amb set diumenges pasquals marcats per les lectures dels Fets dels Apòstols i dels Evangelis de Joan i el d'Emaús, que mostren com l'Esperit del Ressuscitat comunica l'esperança plena a la història i al viure cristià de cada dia!

Dr. Salvador Pié

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 14. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jn 12,1-11]. Sant Tiburci, mr.; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, vg. i mr.
- 15. ■ Dimarts** [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jn 13,21-33.36-38]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà, de Galícia; sant Crescent, mr.
- 16. ■ Dimecres** [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, verge, i companys màrtirs a Saragossa.
- 17. □ Dijous** [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12, 1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jn 13,1-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac 155-166) i mr.
- 18. ■ Divendres** [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jn 18,1-19,42]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; beat Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.
- 19. ■ Dissabte Sant.** Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.

Comença el temps de Pasqua

- 20. □ † Diumenge vinent**, Pasqua de la Resurrecció del Senyor (lit. hores pròpia) [*Vetlla*: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Mt 28,1-10. *Missa del dia*: Ac 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jn 20,1-9 (o bé: Mt 28,1-10). *Per a la missa vespertina*, l'Evangelí pot ser: Lc 24,13-35]. Sant Sulpici, mr.; santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

DIUMENGE DE RAMS O DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

▶ Lectura del llibre del profeta Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre, em desvetlla l'orella, perquè escolti com un deixeble.

El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrera: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

▶ Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?*

Tots els qui em veuen es riuen de mi, / amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa: / «S'ha adreçat al Senyor, que l'alliberi, doncs; / que el salvi, si tant se l'estima». R.

M'envolta una munió de gossos, / em rodeja un estol de mal factors, / m'han lligat les mans i els peus, / puc comptar tots els meus ossos. R.

Es reparteixen entre ells els meus vestits, / es juguen als daus la meva roba. / Almenys vós, Senyor, no us allunyeu; / força meva, cuiteu a defensar-me. R.

Anunciaré als meus germans el vostre nom, / us lloaré enmig del poble reunit. / Fidels del Senyor, lloeu-lo, / fills de Jacob, glorifiqueu-lo, / reverencieu-lo, fills d'Israel. R.

Entrada de Jesús a Jerusalem. Pintura del beat Fra Angèlic, Convent de Sant Marc (Florència)

▶) Aquesta imatge parla

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

Mi Señor me ha dado una lengua de iniciado, para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabilaba el oído, para que escuche como los iniciados.

El Señor me abrió el oído; y yo no resistí ni me eché atrás: ofrecí la espalda a los que me apaleaban, las mejillas a los que mesaban mi barba; no me tapé el rostro ante ultrajes ni salivazos. El Señor me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pedernal, sabiendo que no quedaría defraudado.

▶ Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

Al verme, se burlan de mí, / hacen visajes, menean la cabeza: / «Acudió al Señor, que lo ponga a salvo; / que lo libre, si tanto le quiere.» R.

Me acorralla una jauría de mastines, / me cerca una banda de malhechores; / me taladran las manos y los pies, / puedo contar mis huesos. R.

Se reparten mi ropa, / echan a suertes mi túnica. / Pero tú, Señor, no te quedes lejos; / fuerza mía, ven corriendo a ayudarme. R.

Contaré tu fama a mis hermanos, / en medio de la asamblea te alabaré. / Fieles del Señor, alabadlo; / linaje de Jacob, glorificadlo; / temedlo, linaje de Israel. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de capturar-se com un home qualsevol, s'abaixà i es féu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

▶ Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Mateu (Mt 26,14-27,66) (Fragment)

Des del migdia fins a mitja tarda s'estengué una foscor sobre tota la terra. Cap a mitja tarda Jesús crida amb tota la força: «Eli, Eli, lema sabactani?» Que vol dir: «Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?» Alguns dels qui eren allí deien: «Ara crida Elies.» Un d'ells anà corrents a prendre una esponja xopa de vinagre i la posà al capdamunt d'una canya perquè begués. Però els altres li deien: «Deixa'l estar. A veure si ve Elies a salvar-lo.» Jesús tornà a cridar amb tota la força i expirà. (Pausa, agenollats)

En aquell moment la cortina que tancava el santuari s'esquinçà en dos trossos de dalt a baix, la terra tremolà, les roques s'esberlaren, els sepulcres s'obriren i ressuscitaren molts cossos dels sants que hi reposaven; després de la resurrecció de Jesús sortiren dels sepulcres, anaren a la Ciutat Santa i s'aparegueren a molts.

Quan el centurió i els soldats que guardaven Jesús veieren el terratrèmol i tot el que havia passat, s'esveraren molt i deien: «És veritat: Aquest home era Fill de Déu.»

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Filipenses (Flp 2,6-11)

Cristo, a pesar de su condición divina, no hizo alarde de su categoría de Dios; al contrario, se despojó de su rango y tomó la condición de esclavo, pasando por uno de tantos. Y así, actuando como un hombre cualquiera, se rebajó hasta someterse incluso a la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo levantó sobre todo y le concedió el «Nombre-sobre-todo-nombre»; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

▶ Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Mateo (Mt 26,14-27,66) (Fragmento)

Desde el mediodía hasta la media tarde vinieron tinieblas sobre toda aquella región. A media tarde, Jesús gritó: «Elí, Elí, lamá sabaktaní». (Es decir: «Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?») Al oírlo, algunos de los que estaban por allí dijeron: «A Elías llama este.» Uno de ellos fue corriendo; en seguida cogió una esponja empapada en vinagre y, sujetándola en una caña, le dio de beber. Los demás decían: «Déjalo, a ver si viene Elías a salvarlo». Jesús dio otro grito fuerte y exhaló el espíritu. (Pausa, arrodillados)

Entonces el velo del templo se rasgó en dos de arriba abajo, la tierra tembló, las rocas se rajaron, las tumbas se abrieron y muchos cuerpos de santos que habían muerto resucitaron. Después que él resucitó salieron de las tumbas, entraron en la Ciudad Santa y se aparecieron a muchos.

El centurión y sus hombres, que custodiaban a Jesús, al ver el terremoto y lo que pasaba dijeron aterrorizados: «Realmente este era Hijo de Dios.»

COMENTARI

Passió de Jesús segons Mateu

Mateu ofereix d'entrada un gran horitzó doctrinal de la vida i de l'actuació de Jesús: la genealogia. També la Passió de Jesús se situa en aquest horitzó amb el parlament de Jesús en l'escena del seu empresonament. Un parlament poc versemblant (Jesús acaba de ser empresonat), però motivat per l'acció de resistència d'un dels deixebles. Jesús fa una defensa de l'actitud de no-violència; apel·la a la seva remarca en les temptacions: et penses que no podria demanar ajut al meu Pare? Cal tenir en compte el marc de la Passió anunciat en les escriptures: estem en l'horitzó del disseny de salvació de Déu.

El relat de la Passió de Mateu segueix pràcticament en tot el text de Marc. Però hi afegeix algunes notes personals que donen un altre sentit al text. L'episodi de la mort de Judes té l'efecte de treure ferro a les negacions de Pere. Mentre un es desespera, l'altre mantindrà l'esperança. La breu nota sobre la dona de Pilat justifica que el procurador refusi la responsabilitat de la mort de Jesús. I la intervenció del poble —«la seva sang sobre nosaltres i sobre els nostres fills»— subratlla que el poble ha renunciat a la crida de ser el poble de Déu. És el pas de l'elecció d'Israel a l'Església (cf. Mt 21,43). El tarannà eclesial que envolta la vida de Jesús a Mateu es fa palès un cop més en la Passió.

Finalment el sentit de la mort de Jesús. Jesús mor, com en Marc, amb un crit dramàtic. Tanmateix, l'horitzó doctrinal esmentat confereix a aquesta escena un sentit diferent i la confessió del centurió, compartida aquí amb els altres que eren amb ell, resulta menys rellevant. El text apocalíptic afegit per Mateu sobre el terratrèmol, l'obertura dels sepulcres i les aparicions dels ressuscitats a la ciutat santa després de la resurrecció de Jesús, és una invitació a veure la resurrecció al bell mig de la mort de Jesús. La mort-resurrecció de Jesús és el moment del gir escatològic fonamental. La mort de Jesús és l'inici de la resurrecció. És el misteri de la Pasqua de Jesús.

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Pastoral del Sord de Barcelona. Celebraciones de Semana Santa interpretadas en lengua de signos para sordos. Jueves Santo (19 h) misa de la Cena del Señor, en la Pquia. M.D. de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent, 114). Viernes Santo (12.30 h) la Pasión del Señor; comida solidaria (14 h); i viacrucis con proyección (15 h), en la Pquia. Sta. Teresa de l'Infant Jesús (Via Augusta, 68 - c/ Benet Mercadé, 25). Vigilia Pascual, sàbado 19 de abril (21 h) celebració pasqual y misa, en la Pquia. de la M.D. de la Medalla Miraculosa (c/ Consell de Cent, 114).

Sessió de reflexió de l'actualitat cultural i religiosa. Dilluns 14 d'abril (19 h), amb Montserrat Esteve, periodista del programa *Els matins*, de TV3. A la Fundació Joan Maragall (c/ València 244, 1r).

Adoració eucarística nocturna a la Sagrada Família (cripta). Dijous 17 d'abril, de 20.15 h (missa i vespres) fins a 23 h. Hi haurà confessors mitja hora abans. Inscripció torns adoració perpètua: apartat correus, suc. 44/44063/08014

Noces d'or i plata de preveres i diaques

Enguany celebren les noccs d'or o de plata amb motiu dels 50 o dels 25 anys de la seva ordenació els següents preveres diocesans o amb càrrec pastoral a l'arxidiòcesi i religiosos amb càrrec pastoral:

Noces d'Or presbiterals: 1964-2014

- P. Ildefons Asurmendi Mezquiriz, SDB
- Mn. Jaume Castellví Masjuan
- Mn. Josep Farràs Ricart
- Mn. Vicenç Maria Farré Piña
- P. Gerard Fuente Nares, OM
- Mn. Segimon García Ramiro
- Mn. Aureli Gómez de Cadiñanos Pinedo
- P. Francesc Nolla Cavallé, SJ
- Mn. Salvador Pié Ninot
- P. Joaquim Querol Carceller, SchP
- Mn. Joan Raventós Vendrell
- P. Lluís Romagosa Clos, OCD
- P. Eusebi Rodríguez Pérez, MI

- P. Àngel Scotti Raggi, B
- P. Antoni M. Serramona Terrado, CO

Noces de Plata presbiterals: 1989-2014

- Mn. Santiago Bueno Salinas
- P. Ferran Colàs Peiró, CO
- Mn. Jordi Espí Vives
- Mn. Francesc Manel Espinar Comas
- Mn. Antoni Josep Gómez Mir
- Mn. Vicenç Mira Massaguer
- Mn. Enric Sánchez Torrelles

Noces de Plata diaconals: 1989-2014

- Mn. Julià Alzaga Vives

Barcelona. Informació: t. 662 198 630 (Juan Ribas), www.sagradafamiliaadoracio.com

Unió Espiritual de Mares. Dimecres 16 d'abril (17 h), celebració de la penitència comunitària i missa, amb Pere Codina, claretia (c/ Riera St. Miquel, 1 bis). Info: Montserrat Soler, t. 934 351 845.

Oratori Sant Felip Neri de Gràcia (c/ del Sol, 8 i 12 - església). Dimarts 15 d'abril (20.30 h), concert de música sacra a càrrec de l'Orfeó Gracienc. Obres de W.A. Mozart, J.S. Bach, Joan Cererols i Francesc Valls. Donatiu 5 €, en benefici de les persones necessitades de l'Oratori. Info: t. 610 465 913.

Viacrucis al Parc Güell. Divendres Sant, 18 d'abril (10.30 h), inici a

la capella del Cottolengo del P. Alegre (ctra. del Carmel, 19), recorregut pel Parc Güell fins al Turó de les Tres Creus. Organitza: Comunió i Alliberament. Info: t. 649 935 317.

PELEGRINATGES

Pelegrinatge a Polònia (Ruta de Joan Pau II). Dies 12 a 19 de maig. Informació i inscripcions: Amics de Catalunya Cristiana-Club+amics, t. 934 092 770.

BREUS

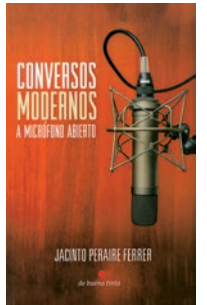
Homenatge al Dr. Josep Perarnau. El 26 de febrer, a la Facultat de Teologia de Catalunya, va tenir lloc l'ofertament al professor Dr. Josep Perarnau i Espelt de la Miscel·lània d'homenatge que se li ha dedicat.

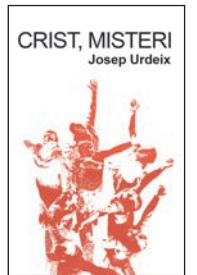
El Dr. Perarnau és un gran defensor de l'ortodòxia del gran pensador mallorquí. Presidí l'acte el cardenal Lluís Martínez Sistach.

LLIBRES

Conversos modernos a micrófono abierto. Libro de Jacinto Peraire Ferrer, 324 pág., Editorial de Buena Tinta. Un mosaico de testimonios de fe, una verdadera enciclopedia de los conversos modernos. Se puede adquirir en Librería Balmesiana y en edición digital en los almacenes El Corte Inglés.

Crist, misteri, de Josep Urdeix. L'anomenada *Passió d'Horta*, una obra de Mn. Josep Urdeix amb un nou estil i per a joves, es va representar entre els anys 1964 i

1969 als Lluïsos d'Horta, amb muntatge escènic de Josep Muntanyès. Publicada recentment pel CPL (112 pàg.). Una experiència encara ben vàlida i ben actual.

PALABRA Y VIDA

Semana Santa

Durante la Semana Santa los cristianos vivimos los misterios centrales de nuestra fe. En concreto, celebramos la muerte y la resurrección de Jesús, que hacen bien patentes la humanidad y la divinidad de nuestro Salvador.

Sin embargo, la Semana Santa pone de relieve el amor de Dios hacia toda la humanidad. En medio de una sociedad estresada y fría donde se acentúa el individualismo y la soledad, conviene el calor de un Dios que se acerca a toda persona para ofrecerle el don de la gracia divina. La salvación de Jesús nos hace hijos de Dios y hermanos entre todos.

Este amor eterno, infinito y gratuito se manifestó en la Pascua del Jueves Santo. En esta Cena del Señor, él nos amó hasta el extremo y nos dio su cuerpo y su sangre como alimento de comunión. En el cenáculo este ofrecimiento fue incruento, si bien Jesús en aquella primera misa fue sacerdote, altar y víctima.

Y el Viernes Santo, el Señor entregó cruentamente su cuerpo y su sangre en la cruz del Calvario. La cruz de Jesús ostentaba la causa de su crucifixión: «Jesús de Nazaret, rey de los judíos». Así lo hizo escribir Pilato, el autor de la sentencia de muerte. Pero allí, en el calvario, no faltó la fe del centurión romano, testigo inmediato de los acontecimientos de aquel día: «Verdaderamente, este hombre era hijo de Dios.»

La cruz de Jesús manifiesta el rostro de Dios y es profundamente humana. La cruz hace entender el verdadero sentido del dolor y del sufrimiento que acompaña la vida de los hombres. Como escribió Paul Claudel, «Dios no vino a la tierra a suprimir el sufrimiento, sino a llenarlo de su presencia, una presencia que sorprendentemente es amor infinito.»

Explica el papa Francisco, en un libro-entrevista que le hicieron dos periodistas, que cuando tenía 21 años estuvo gravemente enfermo y tuvo que someterse a una intervención qui-

rúrgica en el pulmón derecho. Tenía muchos dolores. Y recuerda que lo que más le reconfortó fueron las palabras que le dijo una religiosa que lo visitó, la hermana Dolores, que lo había preparado cuando era un niño para la primera comunión. «Me dijo —recuerda el Papa— sólo estas palabras: “Ahora estás imitando a Jesús”. Y eso se me quedó muy grabado y me dio mucha paz.»

En la cruz de Cristo el dolor y la muerte se abrazan con el amor y la vida. Aquel que en este mundo no ha sufrido nunca no sabe qué quiere decir amar. La cruz se convirtió en el signo definitivo del amor fiel de Dios. El amor eterno, infinito y gratuito de Dios trasciende el sufrimiento y la muerte y es portador de vida. Por eso la cruz no es la última palabra de la redención de Cristo, porque le sucedió su resurrección gloriosa, manifestación plena de su victoria sobre el pecado y la muerte.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia